

Η ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σήμερα θα συζητήσουμε για μια αδυναμία που μπαίνει μέσα μας και αν την αφήσουμε να εξελιχθεί προκαλεί φοβερές ασθένειες... Για να σας βοηθήσω να το ανακαλύψετε θα σας υπενθυμίσω ένα περιστατικό, από το 1ο βιβλίο της Αγίας Γραφής, τη Γένεση:

«Εβλεπε ο Θεός ότι οι πόλεις των Σοδόμων και των Γομόρρων ζούσαν μέσα στην αμαρτία, με εξαίρεση τον δίκαιο Λωτ και την οικογένειά του. Και έδωσε ο Θεός στον λαό πολλές ευκαιρίες για να μετανοήσει. Μάταια όμως. Άδικα ο Λωτ προσπαθεί να τους συνετίσει. Και ο Θεός αποφασίζει να καταστρέψει την πόλη. Παραγγέλλει όμως στον Λωτ να πάρει τη σύζυγό του και τις δύο θυγατέρες του και να φύγουν από την πόλη, για να σωθούν... Τον ειδοποιεί να τα αφήσει όλα και να φύγει μακριά. Να μη γυρίσει πίσω ούτε το βλέμμα του, για να δοκιμαστεί η πίστη και η υπακοή τους στον Θεό. Ολοκληρωτική ήταν η καταστροφή! Θειάφι και φωτιά έπεσε από τον ουρανό και τα έκαψε όλους και όλα! Η γυναίκα όμως του Λωτ καθώς έφευγαν, παράκουσε την εντολή του Θεού και γύρισε να κοιτάξει... Το αποτέλεσμα ήταν ολέθριο! Μια στιγμή, ένα βλέμμα και έμεινε επί τόπου στήλη άλατος!»

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

- Καταλάβετε τώρα ποια είναι η αδυναμία που γίνεται πάθος καταστρεπτικό αν δεν προσέξουμε;... Και βέβαια όλοι την αναγνωρίσατε. Πρόκειται για την περιέργεια. Ας ξεκινήσουμε όμως με τη διάγνωση της ασθένειας.

1. Τι είναι περιέργεια; (...)

Είναι η τάση, η προσπάθεια του ανθρώπου να μαθαίνει, να βλέπει, να ακούει συνεχώς οτιδήποτε, ακόμη και αν δεν τον αφορά, έστω και αν ξέρει ότι γίνεται ενοχλητικός ή ότι μπορεί να βλαφθεί.

-Μπορείτε να αναφέρετε κάποια παραδείγματα; (...)

Ας δώσουμε μια εικόνα του περιέργου ανθρώπου:

- Συζητούν δυο-τρεις; Πρέπει να μάθει και αυτός τι λένε. Μπαίνει στη μέση απρόσκλητος να ακούσει, να μάθει, να πει τη γνώμη του.
- Βλέπει κάτι να γίνεται στον δρόμο; Στέκεται περιέργος, ρωτά, περιεργάζεται.
- Πετιέται στο παράθυρο να δει ποιος περνάει, ποιος μιλάει.
- Στήνει αυτί να ακούσει ποιος και γιατί τηλεφωνεί.
- Ψάχνει τα πράγματα και τα συρτάρια, διαβάζει τα μηνύματα στο κινητό και τους φακέλους στον Η/Υ του άλλου χωρίς την άδειά του.
- Κάνει πολλές και αδιάκριτες ερωτήσεις για πρόσωπα, πράγματα και περιστατικά που δεν τον αφορούν. Ό,τι ξέρουν οι άλλοι πρέπει να το μάθει και αυτός.
- Στρέφει τα μάτια του εδώ και εκεί. Βλέπει εφημερίδες, έντυπα, εικόνες και φωτογραφίες με προκλητικό περιεχόμενο.

2. Ποιες συνέπειες έχει η περιέργεια στη ζωή μας; (...)

- Ο περιέργος χάνει πολύτιμο χρόνο. Με το να ρωτάει, να στέκεται, να βλέπει, να περιεργάζεται, να συζητάει, σπαταλάει ώρες πολλές άδικα και χωρίς νόημα εις βάρος άλλων καθηκόντων. Τα μαθήματα, η προσευχή, η μελέτη της Αγίας Γραφής παραμελούνται, γιατί ο χρόνος έφυγε. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο απόστολος Παύλος στις επιστολές του καυτηριάζει την τάση αυτή: «ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους· τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν» (Β' Θεσ. γ' 11. Πρβλ. Α' Τιμ. ε' 13)
- Η περιέργεια πολλές φορές φέρνει μαζί της την φλυαρία, την κατάκριση, την χαιρεκακία.
- Η περιέργεια είναι αδιακρισία που εκθέτει. Είναι αγένεια, που προσβάλλει την αξιοπρέπεια και κάνει τον άνθρωπο ανεπιθύμητο.
- Και το πιο επικίνδυνο. Πολλές φορές δυστυχώς από περιέργεια ρίχνει κανείς τον εαυτό του σε σοβαρό και επικίνδυνο πειρασμό, καθώς δεν γνωρίζει που θα τον οδηγήσει η περιέργειά του. Τι είναι αυτό που θέλει να δει, να διαβάσει, να ακούσει; Τι θα συναντήσει εκεί που θα πάει από περιέργεια; Τι είναι αυτό που κουβεντιάζουν σε εκείνη την παρέα; Κι αν είναι κάτι που δεν το θέλει ο Θεός; Θα μπορέσει να φύγει ή θα παρασυρθεί και θα μείνει να τα ακούσει όλα, να τα δει και να συμμετέχει; Και το χειρότερο: η περιέργεια μπορεί να οδηγήσει σε άσχημες συνήθειες (κάπνισμα, ναρκωτικά κ.ά.) κι έτσι να αποβεί θανάσιμα επικίνδυνη...

3. Αλήθεια τι λέτε; Πού συνήθως στρέφεται η περιέργεια ενός νέου ανθρώπου; Στο καλό ή το κακό; (...)

Είναι παρατηρημένο ότι η περιέργεια στρέφεται κατά κανόνα προς το ένοχο και αμαρτωλό. Το καλό δεν τραβά τόσο τον περιέργο, όσο το κακό. Το γνωρίζουμε από την πείρα μας, το δείχνει και ο αδιάψευστος λόγος του Θεού: «ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ»(Γεν. η' 21). Μετά την πτώση των πρωτοπλάστων η αμαρτία ριζώθηκε στις καρδιές των ανθρώπων με αποτέλεσμα κάθε άνθρωπος από τα παιδικά του κιάλας χρόνια να στρέφεται ευκολότερα και με μεγαλύτερο ενδιαφέρον στα πονηρά έργα. Μια εκπομπή με προκλητικό τίτλο στην τηλεόραση, ένα πολυδιαφημιζόμενο περιοδικό, μια ταινία γεμάτη βία και ανηθικότητα, μια ύποπτη ιστοσελίδα, κ.ά., κεντρίζουν το ενδιαφέρον των νέων, που θέλουν όλα απερίσκεπτα να τα γνωρίσουν και να τα γευθούν. Ο παμπόνηρος διάβολος καιροφυλακτεί, αγρυπνά να εισβάλλει μέσα από τις πόρτες της ψυχής, τα μάτια, τα αυτιά, τη σκέψη και έτσι η περιέργεια γίνεται αιτία μεγάλης ζημιάς.

Ασθένεια λοιπόν βαριά με επικίνδυνες εκδηλώσεις η περιέργεια. Όμως όχι ανίατη. Υπάρχει θεραπευτική αγωγή, που μπορεί να βοηθήσει να απαλλαγούμε απ' αυτήν.

4. Τι λέτε; Πώς μπορεί να θεραπευτεί η περιέργεια; Πώς μπορούμε να απαλλαγούμε από αυτήν; (...)

- Το πρώτο είναι η σωστή διάγνωση. Να αντιληφθούμε ότι δεν είναι μια μικροαδυναμία η περιέργεια, αλλά αρρώστια φοβερή, που μπορεί να μας οδηγήσει σε επικίνδυνες καταστάσεις. Να παραδεχτούμε ότι την έχουμε και να αποφασίσουμε να απαλλαγούμε από αυτήν.
- Ένα πρακτικό μέσο είναι να κάνουμε το αντίθετο απ' ό,τι μας υποδεικνύει αυτή. Για παράδειγμα η περιέργεια μας οδηγεί το βλέμμα προς ένα μέρος, μια σκηνή, ένα έντυπο; Εμείς ας προσπαθήσουμε τη στιγμή εκείνη να το στρέψουμε κάπου αλλού. Κινεί η περιέργεια τα βήματά μας προς τόπο που εξελίσσεται κάτι ύποπτο; Να στραφούμε αλλού.
- Να είμαστε επιμελείς στην εκτέλεση των καθηκόντων μας. Όποιος προσπαθεί να είναι συνεπής στις υποχρεώσεις του, θεραπεύεται αυτομάτως από την περιέργεια. Μένει καιρός σε όποιον ασχολείται με τα μαθήματά του και τον πνευματικό του καταρτισμό, για να περιεργάζεται το ένα και το άλλο; Η εργασία, η ενασχόληση με πράγματα χρήσιμα και ωφέλιμα είναι φάρμακο που θεραπεύει την περιέργεια.

Μία πολύ περιεκτική σε νοήματα προσευχή, η γνωστή ευχή του οσίου Εφραίμ του Σύρου, την οποία χρησιμοποιεί καθημερινά η Εκκλησία μας κατά την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ανάμεσα στα άλλα αναφέρει: «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου... πνεῦμα περιεργείας... μή μοι δῶς». Δεν είναι τυχαίο ότι αναφέρει ειδικά την περιέργεια. Είναι σοβαρή

αμαρτία και οφείλουμε να παρακαλούμε τον άγιο Θεό να μας απαλλάξει από το «πνεύμα περιεργείας».

Βέβαια, υπάρχει και η καλή περιέργεια. Ο άνθρωπος βλέπει, απορεί, ερευνά, βγάζει συμπεράσματα και προοδεύει. Αυτή η τάση του ανθρώπου να μαθαίνει κάτι καλύτερο, να αυξάνει τις γνώσεις του, είναι χάρισμα δημιουργικό, είναι θεμέλιο στην πρόοδο, στην επιστήμη, στη ζωή. Δώρο του Θεού.

Αν στρέψουμε λοιπόν την περιέργεια στη σωστή κατεύθυνση, αν καλλιεργήσουμε σωστά την έμφυτη φιλομάθειά μας, τότε, αντί να είναι αφορμή βλάβης, γίνεται πρόξενος μεγάλης ωφέλειας. Όταν, για παράδειγμα, στρέψουμε το ενδιαφέρον μας στη δημιουργία του Θεού για να θαυμάσουμε την τελειότητα, την αρμονία της φύσης, τότε εξαγιάζεται η περιέργεια. Όταν ασχολούμαστε με τα δικά μας καθήκοντα, με τις δικές μας αδυναμίες και ελλείψεις, μπορούμε να εργαστούμε δυναμικότερα για τη διόρθωσή μας. Στρέφοντας το ενδιαφέρον μας στα μαθήματά μας, στη γενικότερη μόρφωσή μας, τότε η ικανοποίηση της περιέργειας αυτής, όχι μόνο δεν είναι ασθένεια επιβλαβής, αλλά ενδιαφέρον επαινετό, ωφέλιμο και σωτήριο. Ας στρέψουμε λοιπόν στην κατεύθυνση της φιλομάθειας την περιέργειά μας κι ας παρακαλούμε τον Κύριο να μας απαλλάξει από κάθε άλλη αμαρτωλή περιέργεια.

ΣΥΝΘΗΜΑ: "... πνεῦμα περιεργείας... μή μοι δῶς".